



สาธารณรัฐเวเนซุเอลา (Bolivarian Republic of Venezuela)



เมืองหลวง การากัส

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของทวีปอเมริกาใต้ มีพื้นที่ 912,050 ตร.กม.

อาณาเขต

- ทิศเหนือ ติดกับทะเลแคริบเบียนและมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ (2,800 กม.)
- ทิศตะวันตก ติดกับโคลอมเบีย (2,341 กม.)
- ทิศตะวันออก ติดกับกายอานา (789 กม.)
- ทิศใต้ ติดกับบราซิล (2,137 กม.)

ภูมิประเทศ รูปร่างคล้ายสามเหลี่ยม แบ่งเป็น 4 ภูมิภาค ได้แก่ Maracaibo Lowlands ทางตะวันตกเฉียงเหนือ ภาคเหนือมีภูเขาทอดยาวตั้งแต่พรมแดนโคลอมเบีย ทางตะวันตกไปถึงชายฝั่งทะเลแคริบเบียน ทางตะวันออกของประเทศ เทือกเขาในภาคเหนือเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขา Andes จุดที่สูงที่สุดอยู่ที่ภูเขา Pico Bolívar (4,979 ม.) เขต Central Venezuela ในตอนกลางของประเทศ และที่ราบสูง Guiana ทาง

ตะวันออกเฉียงใต้ เป็นที่ราบกว้างใหญ่ ในภาคใต้ มีที่ราบสูง Guiana ตั้งอยู่ระหว่างลุ่มน้ำแอมะซอนและน้ำตก Angel ซึ่งเป็นน้ำตกที่สูงที่สุดในโลก และภูเขา Tepuis (ซึ่งมีรูปร่างเหมือนโต๊ะ) ตอนกลางของประเทศ (Llanos) เป็นที่ราบกว้างจากพรมแดนโคลอมเบียทางตะวันตก ไปถึงสามเหลี่ยมแม่น้ำ Orinoco ทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศ ซึ่งเป็นพื้นที่ดินตะกอนแม่น้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นพื้นที่ราบลุ่มขนาดใหญ่และมีความอุดมสมบูรณ์มากที่สุดแห่งหนึ่งในลาตินอเมริกา นอกจากนี้ ยังมีแม่น้ำ Caroní และ Apure เป็นแม่น้ำสำคัญ

ภูมิอากาศ พื้นที่ส่วนใหญ่ของเวเนซุเอลาตั้งอยู่ในเขตร้อนใกล้เส้นศูนย์สูตร สภาพภูมิอากาศมีความหลากหลายตั้งแต่เขตพื้นที่ราบลุ่มที่มีความชื้นสูง อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 35 องศาเซลเซียส จนถึงเขตธารน้ำแข็งและที่ราบสูง (Páramos) ซึ่งอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 8 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนต่อปีอยู่ที่ประมาณ 430 มม. (16.9 นิ้ว) ในเขตพื้นที่แห้งแล้งในภาคเหนือ และมากกว่า 1,000 มม. (39.4 นิ้ว) ในสามเหลี่ยมปากแม่น้ำ Orinoco พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเขตป่า Amazonian Jungle ในภาคใต้ ปริมาณน้ำฝนจะน้อยที่สุดในช่วง พ.ย.-เม.ย. ซึ่งมีอากาศร้อนชื้น และ ส.ค.-ต.ค. ซึ่งมีอากาศแห้งและเย็น

เวเนซุเอลาแบ่งอากาศตามระดับความสูงของพื้นที่ 4 รูปแบบ ได้แก่ เขตร้อนชื้น พื้นที่ที่มีความสูงต่ำกว่า 800 ม. อุณหภูมิเฉลี่ยระหว่าง 26-28 องศาเซลเซียส เขตอบอุ่น พื้นที่ที่มีความสูง 800-2,000 ม. อุณหภูมิเฉลี่ยระหว่าง 12-25 องศาเซลเซียส (เมืองขนาดใหญ่ของประเทศรวมถึงการากัสอยู่ในกลุ่มนี้) เขตอากาศหนาวเย็น พื้นที่ที่มีความสูงระหว่าง 2,000-3,000 ม. อุณหภูมิเฉลี่ยระหว่าง 9-10 องศาเซลเซียส โดยเฉพาะในเขตเทือกเขา Andes ขณะที่พื้นที่ที่ราบและทุ่งน้ำแข็ง ในภูเขาสูงระดับความสูงมีหิมะปกคลุมตลอดปี ระดับความสูงมากกว่า 3,000 ม. อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ต่ำกว่า 8 องศาเซลเซียส /ปี เช่นในเขตภูเขา Páramos ที่ผ่านมาอุณหภูมิสูงสุดในประเทศอยู่ที่ประมาณ 42 องศาเซลเซียส ที่ Machiques และต่ำที่สุดประมาณ -11 องศา ที่เขตภูเขา Páramo de Piedras Blancas ใน จ. Mérida

ประชากร 28,644,603 คน (ปี 2563)

รายละเอียดประชากร ชาวสเปน อิตาลี โปรตุเกส อาหรับ เยอรมัน แอฟริกา และชาวอินเดียนพื้นเมือง โครงสร้างอายุของประชากร : อายุ 0-14 ปี 25.66% อายุ 15-64 ปี 66.16% อายุ 65 ปีขึ้นไป 8.18% อัตราการเพิ่มของประชากร -0.18% อัตราการเกิด 17.92 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเสียชีวิต 7.5 คนต่อประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 71 ปี เพศชาย 67.50 ปี เพศหญิง 74.70 ปี

ศาสนา คริสต์นิกายโรมันคาทอลิก 96% คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ 2% อื่น ๆ 2%

ภาษา สเปนเป็นภาษาราชการ ภาษาท้องถิ่น/ภาษาพื้นเมือง

การศึกษา ประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปสามารถอ่านออกและเขียนได้ อัตราการรู้หนังสือ 97.10% งบประมาณด้านการศึกษา 6.9% ของ GDP การศึกษาภาคบังคับ 14 ปี

การก่อตั้งประเทศ ในช่วงปี 2041-2042 นาย Christopher Columbus และนาย Alonso de Ojeda มาเยือนเวเนซุเอลาซึ่งเป็นถิ่นที่ชาว Carib, Arawak และ Chibcha อาศัยอยู่ต่อมาเมื่อปี 2064 เป็นยุคที่สเปน เริ่มต้นการค้าอาณานิคมทางด้านชายฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของเวเนซุเอลา ปี 2292 เกิดกบฏขึ้นครั้งแรก เพื่อต่อต้านการปกครองของอาณานิคมสเปน ปี 2353 ผู้รักชาติชาวเวเนซุเอลาได้แสวงประโยชน์จากการที่ Napoleon Bonaparte บุกสเปนประกาศเอกราชเมื่อปี 2354 โดยมีการลงนามใน Independence Act และต่อมาเมื่อปี 2372-2373 เวเนซุเอลาได้แบ่งแยกดินแดนออกจาก Gran Colombia (เวเนซุเอลาเป็น 1 ใน 3 ประเทศที่เกิดจากการล่มสลายของ Gran Colombia เมื่อปี 2373 ส่วนอีก 2 ประเทศคือเอกวาดอร์และ New Granada ซึ่งต่อมาคือโคลอมเบีย) และกลายเป็นสาธารณรัฐอิสระโดยมีการก่อกำเนิดเป็นเมืองหลวง

วันชาติ 5 ก.ค. (วันที่ได้รับเอกราชจากสเปนเมื่อปี 2354)

การเมือง รูปแบบสหพันธ์สาธารณรัฐ (Federal Republic) ประธานาธิบดีเป็นทั้งประมุขรัฐและหัวหน้ารัฐบาลวาระ 6 ปี และไม่จำกัดวาระ (พรรคฝ่ายค้านซึ่งมีเสียงข้างมากในสภาแห่งชาติพยายามปรับลดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีลงเหลือ 4 ปี)

(ตั้งแต่ 25 ม.ค.2562 นาย Juan Gerardo Guaidó Márquez ประธานสภาผู้แทนราษฎรเวเนซุเอลา ประกาศตนเป็นรักษาการประธานาธิบดี ภายใต้การสนับสนุนจากประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ของสหรัฐฯ โดยระบุว่าตนเป็นประธานาธิบดีที่ชอบธรรมของเวเนซุเอลา ทำให้ปัจจุบันสถานะของเวเนซุเอลามีรัฐบาลสองชุดคือ รัฐบาลของประธานาธิบดี Maduro และรัฐบาลของนาย Guaidó ที่ตั้งตนเป็นรัฐบาลรักษาการ)

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมีอำนาจควบคุมฝ่ายบริหารและแต่งตั้ง ครม. วาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี ไม่จำกัดจำนวนครั้งในการดำรงตำแหน่ง ประธานาธิบดีคนปัจจุบันคือ นาย Nicolas Maduro Moros (ตั้งแต่ 19 เม.ย.2556) การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งล่าสุดมีขึ้นเมื่อ 20 พ.ค.2561 ผลการเลือกตั้ง นาย Nicolas Maduro Moros ชนะการเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียง 68% การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งต่อไป คาดว่าจะมีขึ้นในปี 2567

ฝ่ายนิติบัญญัติ : รัฐสภาเดี่ยววาระ 5 ปี (Asamblea Nacional หรือ National Assembly) มีสมาชิก 167 ตำแหน่ง (ในจำนวนนี้ 3 ตำแหน่ง สงวนไว้สำหรับคนพื้นเมืองของประเทศ) การเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาครั้งล่าสุดมีขึ้นเมื่อ 6 ธ.ค.2558 (ครั้งต่อไปจะมีขึ้นในปี 6 ธ.ค.2563)

ฝ่ายตุลาการ : ระบบกฎหมายของเวเนซุเอลาเป็นระบบประมวลกฎหมายแพ่ง (Civil Law System) ฝ่ายตุลาการประกอบด้วยศาลสูง (Supreme Tribunal of Justice) ผู้พิพากษาจำนวน 32 คน ได้รับการคัดเลือกจากรัฐสภาวาระ 12 ปี

พรรคการเมืองสำคัญ : ได้แก่ พรรค United Socialist Party of Venezuela มีนาย Nicolás Maduro เป็นหัวหน้าพรรค Justice First มีนาย Tomás Guanipa เป็นหัวหน้าพรรค พรรค Democratic Action มีนาง Isabel Carmona de Serra เป็นหัวหน้าพรรค พรรค A New Era มีนาย Omar Barboza เป็นหัวหน้าพรรค พรรค Popular Will มีนาย Leopoldo López เป็นหัวหน้าพรรค พรรค Radical Cause มีนาย Andrés Velásquez เป็นหัวหน้าพรรค พรรค Progresist Movement of Venezuela มีนาย Carlos Vargas เป็นหัวหน้าพรรค พรรค Project Venezuela มีนาย Henrique Salas Römer เป็นหัวหน้าพรรค พรรค Communist Party of Venezuela มีนาย Óscar Figuera เป็นหัวหน้าพรรค พรรค Progressive Advance มีนาย Henri Falcon เป็นหัวหน้าพรรค

กลุ่มกดดันทางการเมือง : กลุ่มสหภาพแรงงาน Bolivarian and Socialist Workers' Union (กลุ่มก่อตั้งพรรคแรงงาน) กลุ่ม Confederacion Venezolana de Industriales (Coindustria) กลุ่ม Consejos Comunales (Pro-Government Local Communal Councils) Federation of Chambers and Associations of Commerce and Production of Venezuela (FEDECAMARAS) ซึ่งเป็นกลุ่มนักธุรกิจ กลุ่ม Union of Oil Workers of Venezuela (FUTPV) กลุ่ม Venezuelan Confederation of Workers (CTV) กลุ่มตรงข้ามกับกลุ่มสหภาพแรงงาน รวมถึงกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมและองค์กรสิทธิมนุษยชน

เศรษฐกิจ เศรษฐกิจของเวเนซุเอลาพึ่งพาการส่งออกน้ำมันเป็นหลัก (รายได้หลักของการส่งออกและประมาณครึ่งหนึ่งของรายได้ของรัฐ) เมื่อเกิดปัญหาวิกฤติพลังงานเวเนซุเอลาได้รับผลกระทบอย่างหนักเมื่อสิ้นปี 2558 GDP ลดลงถึง 10% อัตราเงินเฟ้อสูงถึง 275% เกิดปัญหาขาดแคลนสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วประเทศ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจลดลงอย่างรวดเร็ว

การลดลงของราคาน้ำมันตั้งแต่ปี 2557 ทำให้เศรษฐกิจของเวเนซุเอลาอยู่ในภาวะวิกฤติภาคธุรกิจของสหรัฐฯ ถอนตัวออกจากเวเนซุเอลาหรือลดกำลังการผลิตสินค้า เนื่องจากปัญหาในการโอนเงินทุน (ซึ่งเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ) การควบคุมราคาสินค้ากฎหมายแรงงานที่เข้มงวด บริษัทน้ำมันแห่งชาติเวเนซุเอลา (PDVSA) ขาดแคลนเงินลงทุน เป็นผลทำให้การผลิตน้ำมันของเวเนซุเอลาลดลงไปด้วย

รัฐบาลของประธานาธิบดี Maduro เพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมเศรษฐกิจและกล่าวโทษภาคเอกชนว่าเป็นต้นเหตุทำให้สินค้าในท้องตลาดขาดแคลน เมื่อ 17 ก.พ.2559 รัฐบาลประกาศปรับกลไกการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนสำหรับภาคเอกชนและนักลงทุน ซึ่งกำหนดตามความสำคัญในการนำเข้าสินค้าของรัฐบาล โดยอัตราแลกเปลี่ยนสำหรับนำเข้าสินค้าและยารักษาโรคอยู่ที่ 10 Bolivars/ดอลลาร์สหรัฐฯ (จาก 6.3 Bolivars/ดอลลาร์สหรัฐฯ) และอัตราแลกเปลี่ยนแบบที่สองปรับลอยตัว ซึ่งกลับทำให้ปัญหาขาดแคลนเงินดอลลาร์สหรัฐฯรุนแรงมากขึ้นจนไม่มีเงินทุนพอสำหรับการนำเข้าสินค้าจำเป็น เมื่อ ส.ค.2559 รัฐบาลเวเนซุเอลาพยายามแก้ปัญหาขาดแคลนสินค้าด้วยการให้กองทัพเวเนซุเอลารับผิดชอบในการแจกจ่ายสินค้า ออกคำสั่งเกณฑ์ลูกจ้างในภาคธุรกิจเอกชนออกไปทำงานเกษตร ขณะที่ประชาชนแก้ปัญหาด้วยการเดินทางข้ามพรมแดนไปยังประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะโคลอมเบียเพื่อหาซื้ออาหาร ยารักษาโรคและสินค้าอุปโภคบริโภค

ความผิดพลาดในการบริหารประเทศของประธานาธิบดี Maduro และการถูกสหรัฐฯ แทรกแซงทางเศรษฐกิจทำให้วิกฤติเศรษฐกิจในเวเนซุเอลาทวีความรุนแรงอย่างมาก รัฐบาลกล่าวโทษภาคเอกชนว่าเป็นต้นเหตุของปัญหาความขาดแคลนสินค้าอุปโภคบริโภค รัฐบาลต้องการถือเงินตราต่างประเทศสำรองเพื่อใช้สำหรับจ่ายหนี้สินต่างประเทศ จนทำให้ภาคเอกชนประสบปัญหาขาดแคลนเงินตราต่างประเทศเพื่อใช้ในการจัดหาวัตถุดิบในการผลิตสินค้าหรือทำธุรกิจ นโยบายควบคุมเงินตราและอัตราแลกเปลี่ยนที่เข้มงวด ทำให้เกิดปัญหาการค้ำค่าเงินเพื่อเอากำไร คอร์รัปชันและตลาดมืดทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น

ตั้งแต่ปี 2560 การส่งออกน้ำมันของเวเนซุเอลาลดลงต่ำที่สุดในรอบ 30 ปี จนกระทั่งปี 2562 เมื่อสหรัฐฯ ประกาศคว่ำบาตรการส่งออกน้ำมันของเวเนซุเอลาทำให้ปัจจุบันเวเนซุเอลามีกำลังผลิตและส่งออกน้ำมันดิบลดลงอย่างมาก โดยเมื่อ ก.ค.2562 เวเนซุเอลาสามารถส่งออกน้ำมันได้เพียงประมาณ 770,000 บาร์เรลต่อวัน จากที่เคยส่งออกได้สูงถึง 1.13 ล้านบาร์เรลต่อวันเมื่อ มิ.ย.2562 หลังสหรัฐฯ ประกาศจะลงโทษทางเศรษฐกิจ รวมถึงอาจคว่ำบาตรประเทศที่นำเข้าน้ำมันดิบจากเวเนซุเอลาประเทศที่ยังคงนำเข้าน้ำมันจากเวเนซุเอลาอย่างเปิดเผยมีเพียงรัสเซีย และจีน

ในปี 2563 เศรษฐกิจเวเนซุเอลาหดตัวลงเล็กน้อย แม้ว่าราคาน้ำมันจะมีราคาตกต่ำ แต่เวเนซุเอลายพยายามผลิตน้ำมันมากขึ้น ส่วนอัตราเงินเฟ้อในปี 2563 น่าจะปรับตัวต่ำลง ซึ่งเป็นผลมาจากการลงทุนของภาคเอกชนลดลง ขณะที่มาตรการกักตัวเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 และความอ่อนด้อยด้านสาธารณสุขส่งผลให้การบริโภคในประเทศลดลง

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : Bolivars (Venezuelan Bolivar Fuerte-VEF)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐฯ : 1 ดอลลาร์สหรัฐฯ : 9.99 Bolivars (ต.ค.2563)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 0.32 Bolivars (ต.ค.2563) แต่อัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนมาก เนื่องจากสถานการณ์การเมืองในเวเนซุเอลา

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 70,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ปี 2562)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : -32.4%

ทุนสำรองต่างประเทศ : 6,630 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

หนี้ต่างประเทศ : 168,074 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ดุลบัญชีเดินสะพัด : -6,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 2,481 ดอลลาร์สหรัฐฯ

แรงงาน : 13.50 ล้านคน

อัตราการว่างงาน : 9.40%

อัตราเงินเฟ้อ : 9,585.5% (กองทุนการเงินระหว่างประเทศประเมินว่าอาจจะสูงถึง 6,500% ในปี 2563)

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : - 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

มูลค่าการส่งออก : 10,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : น้ำมันและผลผลิตน้ำมันแปรรูป แร่บอกไซต์และอะลูมิเนียม แร่ธาตุ เคมีภัณฑ์ ผลผลิตทางการเกษตร
ประเทศคู่ค้าสำคัญ : อินเดีย 28.1% จีน 19.4% สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ 12.4% สหรัฐฯ 10.1%

มูลค่าการนำเข้า : 11,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : ผลผลิตทางการเกษตร ปศุสัตว์ วัตถุดิบต่างๆ เครื่องจักรและอุปกรณ์ รถขนาดใหญ่สำหรับขนส่ง
สินค้า วัสดุก่อสร้าง อุปกรณ์ทางการแพทย์ สินค้าที่แปรรูปจากน้ำมัน ยารักษาโรค เคมีภัณฑ์ เหล็กและ
ผลิตภัณฑ์เหล็กกล้า

ประเทศคู่ค้าสำคัญ : จีน 22% สหรัฐฯ 13.2% อินเดีย 5.7% บราซิล 5.5% เม็กซิโก 5.4%

การทหาร ประธานาธิบดีเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด กำลังพล 123,000 นาย ประกอบด้วย ทบ. 63,000 นาย
ทร. 25,500 นาย ทอ. 11,500 นาย กองกำลังรักษาประเทศ 23,000 นาย กำลังรบกึ่งทหาร 220,000 นายและ
กำลังพลสำรอง 8,000 นาย งบประมาณด้านการทหาร 700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ยุทโธปกรณ์สำคัญประกอบด้วย
รถถัง 485 คัน รถลำเลียงพลหุ้มเกราะ 338 คัน รถถังปืนใหญ่อัตโนมัติ 60 คัน ปืนใหญ่ชนิดลาก 104 กระบอก
เครื่องยิงจรวดหลายลำกล้อง 36 กระบอก เครื่องบิน 279 เครื่อง เครื่องบินโจมตี/สกัดกั้น 39 เครื่อง เครื่องบินโจมตี
39 เครื่อง เครื่องบินลำเลียง 54 เครื่อง เครื่องบินฝึก 98 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ 86 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี 13 เครื่อง
เรือ 50 ลำ เรือฟรีเกต 6 ลำ เรือ Corvette 4 ลำ เรือดำน้ำ 2 ลำ เรือต่อต้านเรือดำน้ำ 1 ลำ และเรือตรวจการณ์
ชายฝั่ง 90 ลำ

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ Caricom (observer), CD, CDB, CELAC, FAO, G-15, G-24, G-77,
IADB, IAEA, IBRD, ICAO, ICC (national committees), ICt (signatory), ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRCs,
IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ITS, ITU, ITUC (NGOs), LAES, LAIA, LAS
(observer), MIGA, NAM, OAS, OPANAL, OPCW, OPEC, PCA, Petrocaribe, UN, UNASUR, UNCTAD,
UNESCO, UNHCR, UNIDO, Union Latina, UNWTO, UPU, WCO, WFTU (NGOs), WHO, WIPO,
WMO, WTO

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 444 แห่ง ใช้การได้ดี 127 แห่ง เส้นทางรถไฟ 447 กม.
ถนน 96,189 กม. เส้นทางน้ำ 7,100 กม. การโทรคมนาคม : โทรศัพท์พื้นฐาน 5.9 ล้านเลขหมาย
โทรศัพท์เคลื่อนที่ 23.21 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ +58 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 20.50 ล้านคน
รหัสอินเทอร์เน็ต .ve

การเดินทาง ผู้ถือหนังสือเดินทางไทยทุกประเภทต้องขอตรวจลงตราหนังสือเดินทาง โดยติดต่อที่ สอท.
เวเนซุเอลาประจำมาเลเซีย

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม การรักษาเสถียรภาพของรัฐบาลของประธานาธิบดี Nicolás Maduro Moros ซึ่งขึ้นอยู่กับ การได้รับการสนับสนุนจากกองทัพและความสามารถในการควบคุมกระแสต่อต้านรัฐบาล รวมถึง การแก้ไขปัญหาการถูกสหประชาชาติ ระบุว่าบตรทั้งด้านการส่งออกน้ำมัน การเงิน และการทำเหมืองแร่ นอกจากนี้ รัฐบาลเวเนซุเอลาต้องควบคุมการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 และจัดการปัญหาการนำเข้าอาหารให้เพียงพอ ต่อการบริโภคในประเทศ ประธานาธิบดี Maduro พยายามจัดการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาใน ค.ศ.2563 ให้เป็นที่ ยอมรับจากนานาชาติ เพื่อส่งเสริมความชอบธรรมในการดำรงตำแหน่ง โดยคาดว่าประธานาธิบดี Maduro จะได้รับเสียงข้างมากในรัฐสภา เนื่องจากพรรคฝ่ายค้านขาดเอกภาพในการดำเนินยุทธศาสตร์

ความสัมพันธ์ไทย-เวเนซุเอลา

ไทยและเวเนซุเอลาสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกันเมื่อ 27 ส.ค.2525 โดย ออท. ณ ลิมา เปรมิเขตอาณาดูแลเวเนซุเอลา ต่อมาเมื่อปี 2536 ไทยได้เปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ประจำเวเนซุเอลา ขณะที่ สอท.เวเนซุเอลา ณ กัวลาลัมเปอร์มีเขตอาณาดูแลไทย ทั้งนี้ รัฐบาลเวเนซุเอลาได้ขอเปิด สอท.ประจำ ไทยโดยรัฐบาลไทยได้มีมติอนุมัติคำขอดังกล่าวแล้วเมื่อ 27 เม.ย.2549

ความร่วมมือด้านการค้า ปี 2561 มูลค่าการค้ารวม 509.01 ล้านบาท โดยเป็นมูลค่าการ ส่งออกของไทย 321.98 ล้านบาท และนำเข้า 187.03 ล้านบาท ไทยได้เปรียบดุลการค้า 334.95 ล้านบาท สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง ข้าว เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์จากมันสำปะหลัง ผ้าฝ้าย ก๊อ ก วาล์วและส่วนประกอบ เครื่องยนต์ สันดาปภายในแบบลูกสูบ เครื่องซักผ้า เครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ น้ำตาลทราย เพอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป และของเบ็ดเตล็ดทำด้วยโลหะสามัญ สินค้านำเข้าสำคัญของไทย ได้แก่ สินแร่โลหะ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ เครื่องดื่มประเภทน้ำแร่ น้ำอัดลมและสุรา เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้ เคมีภัณฑ์ พืชและผลิตภัณฑ์จาก พืช เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้า และส่วนประกอบ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก และผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ



Nicolás MADURO Moros

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีเวเนซุเอลา
เกิด	23 พ.ย.2505 (อายุ 59 ปี/ปี 2564) ที่การากัส ในครอบครัวชนชั้นแรงงาน เป็นบุตรของนาย Nicolas Maduro Garcia ซึ่งเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถยนต์เมื่อปี 2532 กับนาง Teresa de Jesus Moros
ศาสนา	คริสต์นิกายโรมันคาทอลิก และ Sathya Sai Baba
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับนาง Cilia Flores ซึ่งเป็นทนายความและนักการเมืองที่มีบทบาทสูงทั้งในรัฐบาลและรัฐสภา เคยดำรงตำแหน่งประธานสภาแห่งชาติต่อจากนาย Maduro แต่ไม่มีบุตรด้วยกัน (ประธานาธิบดี Maduro มีบุตรชาย 1 คน คือ นาย Nicolas Madoru Guerra ขณะทีนาง Flores รับหลานเป็นบุตรบุญธรรม 1 คน)
การศึกษา	โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ Liceo José Ávalos in El Valle ในย่านผู้ใช้แรงงานซึ่งอยู่ชานเมืองการากัส แต่มีความเป็นไปได้ว่าประธานาธิบดี Maduro ไม่จบการศึกษาชั้นมัธยม
ประวัติการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - คนขับรถประจำทางกับบริษัท Caracas Metro Company หลายปี - ผู้คุ้มกันของนาย José Vicente Rangel นักการเมืองฝ่ายซ้ายของเวเนซุเอลาในช่วงการรณรงค์ชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อปี 2526
ประวัติการทำงานการเมือง	<ul style="list-style-type: none"> - เริ่มต้นจากการเป็นสมาชิกอย่างไม่เป็นทางการของสหภาพแรงงาน ในฐานะผู้แทนแรงงานพนักงานขับรถประจำทางของบริษัท Caracas Metro Company

- ช่วงทศวรรษ 1990 - เข้าร่วมกลุ่ม MBR-200 ร่วมรณรงค์ให้มีการปลดปล่อยตัวนาย Hogo Chavez ซึ่งถูกจำคุกในข้อหามีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิวัติเมื่อปี 2535
- ปี 2541 - ร่วมก่อตั้งพรรค Movement of the Fifth Republic ซึ่งสนับสนุนนาย Hugo Chavez ในการลงสมัครรับเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดี
- ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งในสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรค MVR
- ปี 2543 - ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งในสภาแห่งชาติ
- ปี 2548-2549 - ดำรงตำแหน่งประธานสภาแห่งชาติ
- 9 ส.ค.2549- - ดำรงตำแหน่ง รมต.กต. นโยบายต่างประเทศ
- 15 ม.ค.2556
- 13 ต.ค.2555- - ดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดี
- 5 มี.ค.2556
- 5 มี.ค.-19 เม.ย.2556 - ทำหน้าที่รักษาการในตำแหน่งประธานาธิบดีหลังจากประธานาธิบดี Hugo Chavez ถึงแก่อสัญกรรมด้วยโรคมะเร็ง เมื่อ มี.ค.2556
- 14 เม.ย.2556 - ชนะการเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีด้วยคะแนนเสียง 50.66% (วาระปี 2556-2562)
- 19 เม.ย.2556- - ประธานาธิบดีเวเนซุเอลา
- ปัจจุบัน

ข้อมูลที่น่าสนใจ

- สนใจติดตามนาย Sathya Sai Baba, Indian Guru ในช่วงปี 2555
- ระบุว่าตนเองเป็น Mestizo (ลูกผสมคนผิวขาวกับชาวอินเดียนพื้นเมือง) แต่ยอมรับว่ามีเชื้อสายแอฟริกันอยู่ด้วย
- ไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศ
- มีการศึกษาต่ำ มักพูดถึงตนเองว่าเป็นประธานาธิบดีชั้นแรงงาน
- เป็นบุคคลที่มีอำนาจที่แท้จริงในเวเนซุเอลาและได้รับความภักดีจากกองทัพเวเนซุเอลาอย่างสูง ดังจะเห็นได้จากเมื่อนาย Guaidó และสหรัฐฯ ความพยายามยึดอำนาจการปกครองประเทศเมื่อกลางปี 2562 แม้ว่าสหรัฐฯ จะชักชวนให้สมาชิกระดับนำของกองทัพเวเนซุเอลาร่วมมือปลดประธานาธิบดี Maduro ออกจากตำแหน่ง
- นอกจากไม่มีใครร่วมมือแล้วยังนำเรื่องดังกล่าวแจ้งต่อประธานาธิบดี Maduro โดยตรง

คณะรัฐมนตรีเวเนซุเอลา

ประธานาธิบดี	Nicolas Maduro Moros
รองประธานาธิบดี	Delcy Rodriguez Gomez
รมว.กระทรวงผลผลิตการเกษตรและที่ดิน	Wilmar Castro Soteldo
รมว.กระทรวงพรมแดน	Jose Izquierdo Torres
รมว.กระทรวงการค้า	Enelda Laya Lugo
รมว.กระทรวงประชาคมและการเคลื่อนไหวทางสังคม	Noris Herrera
รมว.กระทรวงสื่อสารและข้อมูล	Freddy Nanez
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Ernesto Villegas Poljak
รมว.กระทรวงกลาโหม	Vladimir Padrino Lopez
รมว.กระทรวงพัฒนาเมืองแร่เชิงนิเวศน์	Magaly Henriquez
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจและการคลัง	Delcy Eloina Rodriguez Gomez
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจสังคมนิยม	Oswaldo Babera
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Aristobulo Isturiz Almeida
รมว.กระทรวงไฟฟ้า	Freddy Brito Maestro
รมว.กระทรวงประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	Dante Rivas Quijada
รมว.กระทรวงอาหาร	Carlos Leal Telleria
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Jorge Arreaza Montserrat
รมว.กระทรวงการค้าต่างประเทศและการลงทุนต่างประเทศ	Yomana Koteich Khatib
รมว.กระทรวงการขนส่งทางบก	Hipolito Abreu Paez
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Carlos Alvarado Gonzalez
รมว.กระทรวงที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม และสังคมนิยมแนวระบบนิเวศ	Ildemaro villaroel arismendi
รมว.กระทรวงชนพื้นเมือง	Yamiliet Mirabel De Chirino
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและการผลิตแห่งชาติ	Tareck El Aissami Maddah
รมว.กระทรวงมหาดไทย ยุติธรรมและสันติ	Nestor Reverol , Maj. Gen.
รมว.กระทรวงแรงงาน	Eduardo Pinate Rodriguez
รมว.กระทรวงโภชนาการ	Luis Alberto Medina Ramirez , Maj. Gen.
รมต.ประจำทำเนียบประธานาธิบดีและตรวจสอบการทำงานของ ของรัฐบาล	Jorge Marquez Monsalve, Col.
รมว.กระทรวงทัณฑสถาน	Mirelys Contreras

รมว.กระทรวงปิโตรเลียมและเหมืองแร่	Tareck EL Aissami Maddah
รมว.กระทรวงแผนงาน	Ricardo Menendez Prieto
รมว.กระทรวงโยธาสาธารณะ	Raul Alfonzo Paredes
รมว.กระทรวงยุทธศาสตร์และสังคมอุตสาหกรรม	Juan Arias Palacio
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Felix Plasencia
รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Gabriela Jiménez-Ramírez
รมว.กระทรวงเกษตรในชุมชนเมือง	Greicy Districts
รมว.กระทรวงน้ำ	Evelyn Vasquez Figuera
รมว.กระทรวงสตรีและความเสมอภาคทางเพศ	Carolys Perez
รมว.กระทรวงเยาวชนและกีฬา	Mervin Maldonado
ผู้ว่าการธนาคารชาติ	Calixto Ortega Sanchez

(ต.ค.2563)